U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: Greyhound Company, a.s.,** se sídlem Jindřišská 889/17, Praha 1, zastoupeného JUDr. Viktorem Bradáčem, advokátem se sídlem Jindřišská 17, Praha 1, proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2010, kterým byla povolena změna stavby „Silniční okruh kolem Prahy – jihozápadní segment, úsek č. 512 D1 – Jesenice – Vestec“ před dokončením, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Na Pankráci 56, Praha 4, zastoupeného JUDr. Karlem Muzikářem LL.M., advokátem se sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1, a **2) Shell Czech Republic a.s.,** se sídlem Antala Staška 2027/79, Praha 4, ve věci návrhu na předběžné opatření, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2010, č. j. 8 A 201/2010 - 86,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 10. 9. 2010, č. j. 8 A 201/2010 - 86, kterým byl zamítnut jeho návrh na vydání předběžného opatření. V návrhu na vydání předběžného opatření stěžovatel žádal, aby městský soud vydal předběžné opatření, že žalovaný je povinen zdržet se vydání kolaudačního souhlasu se stavbou „Silniční okruh kolem Prahy – jihozápadní segment, úsek č. 512 D1 – Jesenice – Vestec“.

Městský soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatel nesplnil svoji základní povinnost tvrzení, neboť neuvedl, v čem konkrétně hrozící újma, která by byla způsobena vydáním kolaudačního souhlasu pro stavbu „Silniční okruh kolem Prahy – jihozápadní segment, úsek č. 512 D1 – Jesenice – Vestec“, spočívá. Proto návrh na vydání předběžného opatření podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl. V poučení o opravném prostředku městský soud uvedl, že *„Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. u Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.“*

V kasační stížnosti stěžovatel napadl shora specifikované usnesení v celém rozsahu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. S napadeným rozhodnutím se neztotožňuje a je přesvědčen, že v návrhu na vydání předběžného opatření uvedl následky i v čem konkrétně újma spočívá, resp. jakým způsobem k újmě dojde. Uvádí, že svoji povinnost v podaném návrhu na vydání předběžného opatření splnil a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel dále kasačnímu soudu navrhl, aby s ohledem na to, že stěžovateli hrozí vážná újma, jež by mohla být způsobena výkonem nezákonného rozhodnutí, přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Kasační stížnost není přípustná.

Nejvyšší správní soud posoudil věc na základě výše uvedených skutečností následně. Rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým byl odmítnut návrh žalobce na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků, a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Rozhodnutí o předběžném opatření má pouze omezené trvání, není-li zrušeno soudem, zaniká *ex lege*. Dočasnou povahu má ovšem i rozhodnutí soudu o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé.

Kasační stížnost proti takovému rozhodnutí podle zmíněného ustanovení není přípustná. Ke stejným právním závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, publikovaném pod č. 762/2006 Sb. NSS, dostupném též na www.nssoud.cz, podle kterého *„rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřípustná*.“

Městský soud proto pochybil, když stěžovatele nesprávně poučil ohledně možnosti podat kasační stížnost proti uvedenému usnesení. Stanoví-li zákon, že

kasační stížnost proti určitému typu rozhodnutí není přípustná, nelze její přípustnost založit nesprávným poučením soudu. Tento výklad je v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu, srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publikované pod č. 737/2006 Sb. NSS, v němž zdejší soud vyslovil, že *„nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost.“*

Za těchto okolností se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. použitého ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. kasační stížnost žalobce jako nepřípustnou odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu